

[Helge Mortensen]

Vi kan diskutere, hvem løftet er givet til, men der var vel ingen af os, der deltog i Kulturudvalgets samråd med den daværende kommunikationsminister, der ikke forstod, at regeringspartierne med stor overbevisning og hr. Behnke næsten med jubel var øjenvidner til, at der blev afgivet et løfte, nemlig det løfte, der fremgår af det afsnit, som hr. Behnke lige har citeret, og hvorfra jeg skal gentage de samme centrale sætninger fra Det Konservative Folkeparti, fra Venstre og fra Det Radikale Venstre:

»Partierne har fundet det rimeligt allerede nu at give lokal-tv-stationerne denne melding, således at de får en fornuftig planlægningshorisont.«

Der er altså givet et løfte og skabt en forventning, og jeg må sige, at regeringen efter vores opfattelse har været alt for lang tid undervejs. Når jeg siger regeringen, er det, fordi jeg ikke synes, at den nuværende kommunikationsminister nødvendigvis skal belastes af problemer, der må ligge forud for hans indflydelse på dette ressortområde.

Jeg vil gerne sige med hensyn til Socialdemokratiets stilling, at vi allerede ved førstebehandlingen af L 18 i sommer gav udtryk for, at vi ønskede samtidighed for radio og fjernsyn, og jeg erindrer faktisk ikke, at der var noget parti, der ikke var enig i det synspunkt, at der burde være samtidighed. Det blev så til, at der skulle ske en udsættelse, og der blev givet et løfte til lokal-tv-stationerne om, at 1. marts 1989 kunne de så komme med.

Det lovforslag, som vi behandler her, fremsat af Fremskridtspartiet, er jo typisk, hvad jeg vil kalde en rykker. Det indeholder nogle overgangsbestemmelser, således at det, indtil regeringen besinder sig på at fremsætte et forslag, gøres lovligt ud fra nogle enkle kriterier at reklamere i fjernsynet.

For socialdemokratiets vedkommende ønsker vi en rigtig lov. Vi ønsker, at regeringen besinder sig og kommer med et lovforslag. Vi er så blevet orienteret om – og jeg siget tak for orienteringen – at regeringen nu har besluttet at fremsætte et forslag herom. Derfor mener jeg faktisk, at gyldighedsperioden for Fremskridtspartiets forslag er udløbet. Der kommer nu et forslag, og selv om der så skulle gå et par uger mere, vil vi godt vente på behandlingen af det rigtige forslag, så tv-stationerne ved, hvad de har at rette sig efter i fremtiden.

Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i den forbindelse. Den første er, at nu bliver forslaget altså fremsat. Forhåbentlig kommer det snart til første behandling, og jeg håber, at partierne så også forsøger i udvalget at få den del, der er knyttet til de løfter, der er givet til tv-stationerne, behandlet så hurtigt, at vi kan få dette afsnit igennem.

For det andet mener jeg ikke, at der er nogen særlig forklaring på eller logik i, at man nu skal revidere TV 2-lovgivningen samtidig. Jeg erkender, at det fra regeringens side af den tidligere kommunikationsminister er knyttet sammen i den omtalte betænkning, men når vi ser på TV 2, har det jo ikke fungeret ret længe, og faktisk har TV 2 brugt mange måneder af de relativt få måneder, hvor det har eksisteret som sendende station, til at afprøve nogle konkurrence- og programpolitikker, som ødelagde de muligheder, der kunne være for at få en rimelig indtjening på reklamedelen af dets finansiering.

Efter min opfattelse kan vi egentlig kun tale om, at tv-stationen TV 2 har 1 måneds erfaring i, hvad det kan give at være en delvis reklamefinansieret station, og i den måned har det jo faktisk tegnet lyst. Jeg tror, at hvis vi nu begynder at revidere TV 2-lovgivningen, bliver det et nyt skud i tågen fra regeringens side. Jeg mener, at der i og for sig er mediepolitiske problemer nok, også i forhold til TV 2, og at vi skylder TV 2 og os selv at give den fornødne tid.

Jeg skal slutte med at erindre om, at tv-stationerne nu har ventet i 5 år på at få en tilladt finansieringsmodel. Vi beklager, at det bliver reklamer, men det er dog en finansieringsmodel. Danmarks Radio har af et flertal her i Folketinget fået frataget sin planlagte budgetmæssige virksomhed for ikke så lang tid siden, og så kunne TV 2 vel også vente 1 år, så vi fik et rimeligt grundlag at revidere lovgivningen på.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg har et spørgsmål til hr. Helge Mortensen. Det drejer sig om en pressemeddelelse, hr. Helge Mortensen udsendte den 17. januar 1989. Det sidste afsnit i pressemeddelelsen lyder som følger:

»Afhængigt af samrådets udfald vil Socialdemokratiet eventuelt tage initiativ til en lovændring, der gør reklamer i lokal-tv lovlige pr.